

нове господаре, за притъснението, за училита, за срамното господаруване еврейско на христианска земя, за сичко, што е хранило и удвоявало ненавистъ въ казаците отъ старо време. Младъ, но силенъ духомъ, гетманъ Остравица бѣ предводителъ на сичката безбройна казашка сила. Край него се намираше престарѣлъ, но опитенъ неговъ другаръ и совѣтникъ Гуня. Осемъ полковника водѣхъ по дванаесе хиледи полкове. Слѣдъ гетмана идѣхъ двама есаула и единъ бунчужни главенъ.¹⁾ Главниятъ хорунжи бѣ предводителъ на главниятъ прѣпорецъ; и много оните хоругви и прѣпорци се развѣвахъ на далече; а другаретъ на бунчужни носехъ бунчуци. Много имаше и други воински чинове, писаре съ иѣши и конни чети; колкото бѣхъ реестрови²⁾ казаци, толкова, речи, се набрахъ и болни. Казаците се дигалихъ отсаждѣ, отъ Чигиринъ, отъ Переяславъ, отъ Бутуринъ, отъ Глуховъ, отъ сичките долини и горни страни днѣпровски и отъ островетъ. Коне безъ брой, тоборе и кола потеглихъ по полята. И между толкова казаци, между ония осемъ полка най отборенъ отъ сичките бѣ единъ полкъ; и предводителъ на тоя полкъ бѣ Тарасъ Булба. Той бѣ прѣденъ между другите: и по годините си, и по вѣнтинарта си, и по умѣнето си да врѣти войската, и по неукротимата си непавиство иѣмъ вразитъ. И на казаците се видѣше безъ мѣра неговата немилостива свирѣпостъ. Огнь и бѣсило полагаше неговата бѣла глава, неговъ совѣтъ бѣ кланъ, плѣнъ и пожаръ..

Не е потребно да се описватъ сичките битви, дѣто се показвахъ казаците: сичко е записано въ лѣтописетъ. То се знае, какво иѣнто е война за вѣра въ руската земя: пема сила под-силна отъ вѣрата. Тя е необорна и страшна, като иерукотворна скала въ бурно, вѣчно-волнищемо море. Изъ самата средж на морското джено возноси тя кѣмъ

1). Бунчущи, хоругвии, печати и други знакове на достеинството се дававахъ на войводата отъ полския крал, като почетни знакове. Стефанъ Баторий прѣвъ дадѣ организация на военни-тѣ казашки дружини.

2). Реестрови казаци, сирѣчъ казаци, които признаваше полското правителевто за законна войска, които бѣ длъжна да врани границите на царството и получаваше плата. Числото и положи прѣвъ Стефанъ Баторий шестъ хиледи. А на воините казаци броятъ бѣ неопределено, токоречи сѣки южно русинъ се паричаше казакъ. Та главната сила тукъ не сѣ реестроватъ казаци, както казва авторътъ, а воините, които подилицѣ не признавахъ за казаци, и вариахъ хлопи, посполство. Въ 1648 г. БОГДАНЪ ХМЕЛНИЦКИ подигна сичка южна русия за бранъ съ поляците и поискаша да отдѣли Украина отъ Полша и да и даде отдѣлно батие. Въ 1654 год. Хмелницки съ Малоросия се предаде въ по-дансъ Александру Михайловичу, нарию всел росий.